

Ole M. Nielsen (KRF):

Det her er en rigtig dum lille sag for miljøet, i hvert fald for mig at se.

Ministeren skriver i sin fremsættelse, at lovforslaget er en udmøntning af finanslovforliget, og hvis det er rigtigt, har jeg en forpligtelse til at være loyal over for forslaget, selv om jeg bestemt mener, at det er en forkert fortolkning eller udlægning af forliget. I finanslovforliget står der nemlig under overskrift 13.4, at finansieringen af Vandmiljøplan II og finansieringen af foranstaltninger på drikkevandsområdet på 92 mio. kr. årligt udmøntes som aftalt af aftalepartierne gennem brugerbetaling.

Der står drikkevand, og der står brugerbetaling, og det vand, som landbruget pumper op til markvanding, har ikke noget med drikkevand at gøre. Men så redder Venstres ordfører mig, for Venstres ordfører siger, at det er en udmøntning af vandmiljøplanen. Jeg troede nu, det var begge de punkter, jeg lige nævnte, men Venstres ordfører nævner altså kun vandmiljøplanen, og den har Kristeligt Folkeparti jo slet ingen andel i. Så nu ved jeg faktisk ikke, om vi er forpligtede til at stemme for lovforslaget, og det er som sagt kun af ren loyalitet over for finanslovforliget, hvis vi gør det.

Problemet er, at udmøntningen heller ikke er i overensstemmelse med planen. I Vandmiljøplan II opgør man nemlig landbrugets udgifter til 492 mio. kr., og det er fire forskellige beløb, der er lagt sammen. Her er der tale om 17 mio. kr., og den udgift er ikke regnet med i Vandmiljøplan II. Så jeg mener faktisk ikke engang, at Venstre har forpligtet sig til at gå med til udmøntningen her under den forudsætning.

Noget helt tredje er, at forslaget ikke er godt for miljøet. Jeg har et notat her fra Fødevarerministeriet, som skriver, at markvanding bidrager til at reducere nitratbelastningen af de dybere liggende grundvandsmagasiner, og dette har navnlig betydning i områder med intensivt husdyrbrug. Set ud fra en miljømæssig synsvinkel er det derfor ikke hensigtsmæssigt at pålægge markvanding en afgift og navnlig ikke i områder, hvor man vil tillade tilførsel af husdyrgødning på op til 2,3 dyreenheder pr. ha. Det kan i den forbindelse anføres, at markvanding er mest udbredt på intensive kvægbrug, og Fødevarerministeriet er derfor af den opfattelse, at indvindingstilladelser til markvanding ikke bør pålægges afgift, da afgiften bidrager til en negativ miljøpåvirkning.

Afgiften er overhovedet heller ikke adfærdsregulerende, for den er, så vidt jeg forstår, lagt på indvindingstilladelsen, så hvis der skulle være et miljøelement i den, og hvis det ellers var rigtigt, skulle afgiften jo lægges på den op-pumpede mængde.

Jeg synes, det er noget rigtigt hakkelse, og jeg skal have afklaret, hvilke forpligtelser jeg har, inden jeg kan sige, om Kristeligt Folkeparti kan stemme for lovforslaget her. Det får jeg nok en afgørelse på.

Noget helt andet er, at jeg ikke fatter, at det skal koste 73 mio. kr. årligt over 10 år at få kortlagt de områder. Det har ikke spor med den tekniske udlægning og alt det praktiske at gøre, det er rene og skære administrationsudgifter til rådgivende ingeniører og konsulenter, og hvad alle de folk nu hedder, som skal have snabelen ned i kassen i denne forbindelse. Vi må senere finde ud af, om det beløb overhovedet er rimeligt.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for modtagelsen af forslaget og takke de partier, der står bag Vandmiljøplan II, for deres positive tilsagn.

Det har hele tiden ligget klart, at denne kortlægnings- og saneringsopgave var indeholdt i finansieringen af Vandmiljøplan II, og det er det, forligspartierne nu lever op til, når de stemmer denne brugerbetaling eller gebyrbetaling igennem.

Der er rejst nogle spørgsmål om, hvorvidt beløbet er sat for højt, og jeg kan kun sige, at der ikke vil blive opkrævet én krone mere, end der er nødvendigt for at løse denne opgave. Beløbets størrelse beror på et skøn, som hviler på det meget grundige forarbejde, der er lavet i det særlige drikkevandsudvalg, hvor kommuner, amter og eksperter fra vandværkerne osv. har været med i arbejdet, og det er selvfølgelig det skøn, vi er nødt til at lægge til grund.

Hvad angår det spørgsmål, om man kan finde andre måder at opkræve beløbet på, og hvad det betyder for industrien med hensyn til en særlig vandindvindingstilladelse, osv. – altså alle de spørgsmål, som ordførerne har rejst undervejs – imødeser jeg at få skriftlige spørgsmål, og så skal vi selvfølgelig drage omsorg for, at de bliver besvaret.

Jeg vil gerne sige, at det jo ikke mindst er hele den danske befolkning, der har interesse i, at vi har en fuldstændig kortlægning og sanering på dette område. Men ikke mindst land-